

ȘEZĂTŌAREA

Revistă pentru literatură și tradițiuni
populare.

Anul III No. 11 și 12 — 1896.

DIRECȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA ÎN FĂLTICENI

FĂLTICENI

Tipografia și Librăria M. Saidman

C U P R I N S U L

Bibliografia folklorului român . . .	<i>Artur Gorovei</i>
Românii în cîntecele populare bulgărești	
I. Rada Valaha	<i>G. Mărculescu</i>
Datul cu bobii	<i>T. Bălășel</i>
Tradițiunile populare din Bucovina : IV.	
Prorocia despre Ștefan cel mare, V. Isvo-	
rul vindicător.	<i>Ilie Veslouschi</i>
Sufletul	<i>M. Lupescu</i>
Formule de eliminare	<i>Artur Gorovei</i>
Tradiții populare : Casa, Carul, Stîncă u-	
riașă pe malul Bistriței	<i>S. Mihăilescu</i>
Plugușorul	<i>M. Lupescu</i>

Rugăm pe colaboratorii noștri să ni trimeată mai din timp materialul ce mai au adunat, spre a-l putea pregăti pentru volumul al IV-lea. — Orî ce corespondență se va adresa, ca și în trecut, D-lui *Artur Gorovei*, Directorul Revistei, în *Folclorul*.

Bibliografia folklorului romin.

(urmare)

Bartoš Fr. : Dialektologie moravská (Dialectologia moravă), I. 1886.

— Lid a národ (Popor și națiune); Velké Meziříčí, 1883.

— Moravské Valašsko, kraj a lid (Valahia moravă, ținut și popor). In *Osvěta*, 1880, 369.

— Naše děti (copiii noștri), 1888.

— Moravsky lid (Poporul morav), 1892.

— Moravská svatba (Nunta moravă), 1892.

— are cintece valahe în lucrările sale: *Nové nár. písně moravské* (nouă cintece pop. morave) 1882, și *Národní písně moravské* (Cintece pop. morave), 1889.

— Clánky (schife) in *Časopise Matice Moravské*, in *Česky lid*, *Obzoru* și altele.

Bayer Fr. : Nové valašské pohádky a pověsti z okolí rožnovského (Nouă basme și povești valahe din împrejurimea orașului Roznov), in *Světlozor* 1874, 535.

— Valašské nár. pohádky a pověsti (Basmes și povești pop. valahe), Kromeriz 1874.

— Moravští Valaši (Valahii din Moravia), in *Jary věk* 1883.

Bayer Fr. : Moravští Valaši (Valahii moravii), în *Beseda olomúcká*, 1874.

— Radhošť, sbírka val. národních písní z Roznovska [Radhošť, culegere de cîntece pop. din ţinutul de Roznov]. Praha 1874.

— Národní pověry a obyčeje v okolí roznovském na Moravě (Superstiţiuni şi obiceiuri pop. din împrejurimea oraşului Roznov în Morăvia), în *Časopis Matice moravské*, 1875, 83.

— Ieşte některé nár. pověry a obyčeje v okolí roznovském (Încă cîteva superstiţiuni şi obiceiuri pop. în împrejurimea oraşului Roznov) în *Koleda* 1876, 213.

— Roznov (monografie), 1878.

— Valašské nár. pohádky pro mládež (Basmes populare valahe pentru tinerime), 1875.

— Články (schife) în revistele: *Koleda*, *Světlozor*, *Beseda*, *Obrazy života*, *Časopis Matice Moravské*, 1874-94.

Brun Jules : Sept contes roumains. — Paris. Firmin Didot, 1894.

Brzobohaty F. : Valaši a jejich průmysl (Valahii şi industria lor) în *Květy*, 1866, 271.

— Valašská hudba vánoční (Muzica de crăciun la valahi) în *Květy*, 1866, 212.

Bubela-Válek : Průvodce po umělecké a valašské národopisné vystavě na Vsetíně (Călăuza prin expoziţiunea artistică şi etnografică valahă în Vsetin); Vsetin, 1892. (Critica în *Česky lid*, 1893, 81.

Cizmár I. : Obchůzka Valachů ve Vizovicích na Moravě (Colindarea valahilor în Vizovice din Moravia) *Česky lid*, 1896, 188.

Domlivil Ed. : Paměti města Val. Mezirčic a městečka

Krasna (Letopisițile orașului valah Mezirici și ale orașelului Krasno), 1877.

— Dopisy z Meziricí nad Bečvou o národop. vystavě. (Scrisori din Mezirici pe Bečva despre expoziția etnografică) în *Opavsky tydennik*, 1892.

Hasdeu, B. P.: Cărțile poporane ale Românilor în secolul al XVI-lea și legătura lor cu literatura poporană cea nescrisă. Studiu de filologie comparativă. Buc. 1879.

— Obiceiele juridice ale poporului român (programa). București 1878.

Hillmer: Volksthümlicher Glaube und Brauch bei Geburt und Taufe in Siebenbürgen.— Hermannstadt, 1887.

Hințescu, I. C.: Cîntece de irozî la nașterea Domnului Isus Christos, împreună cu cîntece naționale. — Brașov, 1876.

— Intimplările lui Picală.— Brașov, 1876.

— Proverbele Românilor.— Sibiu 1879.

Hodoș Enea: Poesii populare din Bănat. — Caransebeș, 1892.

Horák A. Valašska suširna (clădire de uscarea valahă) în *Časopis Musea olomúckého*, 1893, 24.

H. V. Isou-li moravští Valaši původu rumunského? (Valahii moravi sînt ei oare de origină românească?) în *Časopis Musea olomúckého*, 1886, 39.

Iarku Dimitrie: Efemeride saũ Românul glumeț.—București 1875.

Jarnik I. U. Spachliches aus rumänischen Volksmaeren.— Wien, 1877

Jarnik și Bârsanu Doine și strigături din Ardeal. — București 1885.

Ioneanu G. S. Mica colecțiune de superstițiile poporului român. Buzău 1888.

Ispirescu P. Legende sau basmele românilor, ghicitori și proverburî, cu o introducere de B. P. Hasdeu, adunate din gura poporului, scrise și date la lumină de un culegător tipograf. Buc. 1872 (partea I); 1874 (p. II. fasc. I); 1876 (p. II, fasc. II).

— Legende sau basmele românilor, adunate din gura poporului. București 1882.

— Basme, snoave și glume. Craiova, 1883.

— Snoave sau povești populare, adunate din gura celor ce știu multe. București 1873 (broșura I); 1874 (broș. II); ed. II, 1879.

— Jucării și jocuri de copii. Sibiu, 1885.

— Pilde și ghicitori. Buc. 1880.

Kameníček F. Začínací kniha roznovská (Carte de afurisanii din Roznov] în *Česky lid*, 1893, 674.

Klavana I. Vajíčka valašska (ve čl. Kraslice moravské) (Oua roșii valahe, în articolul «Kraslice moravské») în *Česky lid*, 1893, 485.

Kotzebue Rumänische Volkspoesie. Iassy, 1853.

Kozeluha Fr. Kytice z nár. písní valašských (Buchet din cîntece pop. valahe), 1873.

Kremnitz Mite Rumänische Märchen. Leipzig, 1882.

Kríz A. Mezi Valachy (Intre Valahii), în *Ottův slovanský kalendár* 1889, 119.

Kulda B. M. Národní pověry a obyčeje z okolí roznovského na Moravě (Superstițiuni și obiceiuri din împrejurimea orașului Roznov în Moravia) în *Časopis Matice Moravské*, 1870, 91, 123, 187; 1871, 37, 137, 188.

Lesviodax G. Tălcuirea visurilor. Buc. 1836. Alte ediții: 1845, 1847, 1853, 1858, 1866.

— *Filosofia babelor.* Buc. 1847.

Lupaşcu D. *Medicina babelor.* Adunare de descîntece, rețete de doftorii și vrăji băbești. Buc. 1890.

Maiorescu I. *Itinerar în Istria.* Buc.

Măldărescu I. *Din șezători.* Basme. Buc. 1889.

Mangiuca S. *Calendarul iulian, gregorian, și popular român pe 1882.* Oravița, 1881; pe 1883, Brașov, 1882.

Marian S. Fl. *Poesii populare din Bucovina.* Balade române, culese și corese. Botoșani, 1869. Ed. II: *Poesii populare române, adunate și întocmite.* 2 vol. Cernăuți, 1873—75.

— *Tradițiunile populare române.* Sibiu, 1878.

— *Chromatica poporului român.* Buc. 1882.

— *Ornitologia populară română.* Cernăuți, 1883 (2 volume).

— *Descîntece populare române.* Suceava, 1886.

— *Nașterea la români.* Studiu etnografic. Buc. 1892.

— *Nunta la români.* Studiu etnografic. Buc. 1892.

— *Inmormîntarea la români.* Studiu etnografic. București 1892.

— *Vrăji, farmece și desfaceri.* Buc. 1893.

— *Satire populare române.* Buc. 1893.

Marienescu At. M. *Poesia populară.* Balade. Pesta, 1859; ed. II, 1867.

— *Poesia populară.* Colinde. Pesta, 1859; ed. II. București 1861.

— *Steaua maghilor, sau Cîntece la nașterea Domnului Isus Christos.* Biserica-Albă, 1875.

Marienescu At. M. Cultul păgîn și creștin. Tom. I: Serbătorile și datinele romane vechi. Buc. 1884.

Mawr. Roumanian fairy-tales and legends. London, 1881.

— Proverbele românilor. London-Buc. 1882.

Mindrescu S. C. Literatură și obiceiuri populare din comuna Rîpa-de-jos, comitatul Mureș-Turda [Transilvania]. București 1892.

— Doina, conferință ținută la Ateneul din Birlad. Birlad, 1893.

Müller Fr. Siebenbürgische Sagen. Hermannstadt, 1857; ed. II, Wien, 1885

Munteanu Ștefan. Doine și strigături, culese din gura soldaților români din țara Ardealului. Brașov, 1891.

Noua colecțiune de basme și ghicitori ale românilor și explicarea viselor. Pitești, 1871.

Obedenaru, Dr. M. G. Texte macedo-române, basme și poezii populare de la Crușova. Publicate după manuscrisurile originale, de prof. I. Bianu. Buc. 1891.

Odobescu A. Scrieri. Buc. 1892. (In volumul I are: Cîntece populare în raport cu țara, istoria și datinele românilor, p. 179-192, și Răsunete ale Pîndu'ul în Carpați, p. 193-236).

Onișor Victor. Doine și strigături din Ardeal; partea I. Iași (colecția Șaraga).

Oprescu Teodor. Melodii naționale române, cînturi și danțuri populare originale, culese și notate. Buc. 1878.

Orații, cîntece populare și basme. Ed. III. Craiova 1876.

Orațiuni ținute la nunțile țărănești, sau bine-cuvîntările tinerilor ce se însoară. Buc. 1877.

Pann Anton. Culegere de proverburî sau povestea vorbei. Buc. 1847; ed. nouă 1889, 1895.

— Spitalul amorului sau Cîntătorul Dorului. Buc. 1850-51, 6 broșuri; II ed. 1852.

— Poezii deosebite și cîntece de lume. Buc. 1831.

— O șezătoare la țară sau călătoria lui Moș Albu. Buc 1851-52 Alte ediții posterioare în Buc., precum și Craiova, 1890; Brașov, 1894.

— Cîntece de stea. Buc. 1830.

Peck Ed. Valašské nár. písňe a říkalda (Cîntece și zicători pop. valah) Brno, 1884.

— Iména a vyznám některých rostlin v nár. podání lichu valašského (Nuniri și sensul cîtorva plante în tradițiunea poporului valah) în *Časopis musejního spolku v Olomouci*, 1888, 11.

— Lid na Vyzovsku (Poporul în ținutul „Vyzovsko“*) în *Časopis musejního spolku v Olomouci* 1894 și 1895.

Petrescu Crușoveanu. Mostre de dialectul macedo-român. Basme și poezii populare. Buc. 1881.

Philippide A. Caracterul, proprietatea și familia : I după poezia populară, II după actele publice. Iași, 1881.

Pompiliu Miron Balade populare române. Iași, 1870.

Popescu C. Legendele Oltului, conferință ținută în Craiova. Buc. 1892.

Popescu N. D. Carte de basme. Culegere de basme și legende populare. Buc. 1892, vol.

Remeš B. Průvodce po Bezkydách a mor. Valašsku (călăuza prin Bezkydy munții și Valahia moravă), 1895.

Reteganul, I. Pop. Povești ardelenesti, culese din gura poporului. Brașov, 1886—88.

— Cărțile săteanului român. 1882, 1886.

Reteganul I. Pop : Trandafiri și viorele. Poesii populare, culese și ordinate. Brașov, 1885; II ed. Gherla, 1891.

— Cine nu știe striga, citească cartea asta, adică *Chinurile*, de cari strigă feciorii în joc, adunate din popor. Gherla, 1891.

— Țigani, schiță istorică. Blaj, 1886.

Roman R. Radu. Buc. 1878 (E un basm «Fata fără trup» versificat).

Românul glumeț. Basme, legende, tradițiuni populare, orațiuni de anul nou și de nuntă, cîntece populare vechi, ghicitori, povestea vorbei sau proverburii. etc. Partea I. Proverburii și ghicitori. Buc. 1874.

Rudow. Verslehre und Styl der Rumänischen Volkslieder. Leipzig. 1886.

— Rumänische Volkslieder. Leipzig, 1887.

Săulescu M. N. Poesia populară la români și la cîteva din popoarele vecine. Conferință. Craiova, 1881.

Sbiera I. Povești populare românești, din popor luate și poporul date. Cernăuți 1886.

— Colinde, cîntece de stea și urări la nunți. Cernăuți, 1888.

Schmidt. Das Jahr und seine Tage in Glaube und Brauch der Rumänen. Hermannstadt. 1866.

Schott, Artur u. Albert. Walachische Märchen, mit einer Einleitung über das Volk der Valachen und einem Anhang zur Erklärung der Märchen. Stuttgart u. Tübingen, 1845.

Schuchardt. Ritornell und Terzine. Halle, 1875.

Schuller K. I. Ueber einige Merkwürdigen Volkssagen der Rumänen. Hermannstadt, 1857.

— Kolinda. Eine Studie über rumänische Weihnachtslieder. Herm. 1860.

Schwarzfeld M. Poesii populare colecția Alecsandri, sau cum trebuiesc culese și publicate cantecele populare. Iași 1888.

— V. Alexandri sau meșterul drege-strică și apărătorii săi. Craiova, 1889.

— Anecdote populare române cu privire la Evrei. București 1889.

— Evreii în literatura pop. rom. Buc. 1891.

Sevastos Elena. Nunta la Români. Studiu istorico-etnografic comparativ. Buc. 1889.

— Cantece moldovenești. Iași, 1888.

— Povești. Iași (Colecția Șaraga).

— Anecdote poporane. Iași [Colecția Șaraga].

Sima al lui Ion. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă. Sibiu, 1881.

Slavici I. Die Rumänen in Ungarn, Siebenbürgen und der Bucovina. Wien, 1881.

Slavičinsky I. M. Vlk Krampotů, povídka ze života lidu valašského psaná dialektem, v níž zoyky a obyčeje lidu se vypisují (Vlk (Lupul) Krampotů (O povestire din viața poporului Valah, scrisă în dialect, în care se descriu datinele și obiceiurile poporului, 1892.

Sloboda Dan. Něco ze života lidu valašského (Ceva din viața poporului valah) în *Brněnsky týdeník*, 1848.

— Schițe în *Moravské národní noviny*, în almanahul *Koleda* și aiurea.

Speranță T. Anecdote populare. Buc. 1889.

— Alte anecdote populare. Buc. 1892.

— Tot anecdote populare. Buc. 1893.

Stamati C. Pepelea sau tradițiunile naționale românești. Iași, 1858.

Stăncescu D. Basme culese din popor. București 1885 ; II ediție 1892.

— Snoave sau glume populare. Buc. 1892.

— Alte basme. Buc. 1893.

Stănescu Aradanul E. B. Proza populară. Povești, culese și corese. Tom. I. broșura I. Temișoara 1860.

Sušil Fr. are multe cîntece valahe în lucrarea sa : «Moravské národní písně» (Cîntece populare morave) 1860.

Șăineanu L. Ielele, studiu de mitologie comparativă. București 1886.

— Les jours d'emprunt ou les jours de la vieille. Paris-Leipzig, 1889.

— Istoria filologiei române. Studii critice, cu o prefață de B. P. Hasdeu. Buc. 1892.

— Basmele române, în comparațiune cu legendele antice și în legătură cu basmele popoarelor învecinate și ale tuturor popoarelor romanice. Studiu comparativ. (Operă premiată și tipărită de Academia Română). Buc. 1895.

Tálsky I. Názvy ptáků z mor. Valašska (Numiri de păsări din Valahia moravă) în *Časopis Musea Olom.* 1886. 75.

Teodorescu G. Dem. Petrea Creșul Șolcan, lăutarul Brăilei. — București 1884.

— Noțiuni de Colindele române. Buc. 1889.

— Poesii populare române. Buc. 1885.

Urechă V. A. Legende române, adunate și adnotate. București 1890.

Václavek Matouš: Dějiny města Vsetina a okresu vsackého (Istoria orașului Vsetin și a districtului numit «Vsaťki»), 1881.

— Několik pohádek a pověstí z mor. Valašska (Citeva basme și povești din Valahia moravă, Val. Mezirčů, 1883.

Václavek Matouš Hejtmanství valašsko-meziríčské (Districtul Val. Mezirici), Val. Mez. 1883.

— Moravské Valašsko (popis) (Valahia moravă (descriere), Trebič, 1887.

— Pohádky a pověsti z mor. Valašska (Basmе, și povești din Valahia moravă), Nové Město n. Metují, 1888-89.

— Valašská svatba (Nunta valahă), Telč, 1892. (Criticală în *Česky lid*, 1893, 203).

— Valašské pohádky a pověsti (vybor) (Basmе și povești valahe (alegere), Velké Mez. 1894.

— Moravské Valašsko, I (lidopisné obrazy) (Valahia moravă, I (chipuri etnografice), Vsetín 1894. (Criticat în *Česky lid*, 1894, 445 și *Naše Doba*, 1894, 786].

— Obrazy ze života bývalých cechů řemeslnických na Vsetíně (Chipuri din viața foastelor bresle de meseriași la Vsetín), Vsetín 1894 [Crit. în *Česky lid*, 1895, 348.)

— Z národopisných studií o Valašsku (Din studií etnografice despre Valahia) în *Česky lid*, 1892, 569.

— Zrna valašska [Grăunți valahi], în *Č. lid*, 1893, 596.

— Národopisná výstava na Vsetíně, referuje M. V. (Expozițiunea etnografică în Vsetín, raportul lui M. V. (In *Česky lid*, 1893, 221, 435.

— Pohřební obyczje na mor. Valašsku (Obiceiurile la înmormântare în Valahia moravă), în revista *Světozor* 1883, 260.

— Některé zvyky, obyczje a pověry výroční na mor. Valašsku, zvl. na Vsacku (Citeva datine, obiceiuri și superstițiuni anuale în Valahia moravă, cu deosebi în ținutul Vsařco) în *Sborník Valašského Musea ve Valašském Meziríči* 1884, 10.

— Poddauství a robota na Vsacku (Iobăgia și claca în ținutul Vsațco), în *Časopis Matice Moravské* 1881, 162.

— O kroji na Valašsku (Despre portul în Valahia) în *Časopis musejního spolku v Olomouci*, 1884, 110.

— Moravské Valašsko (Valahia moravă), în *Budečskú zahrada* 1883, 140.

— Dozinky na mor. Valašsku (Serbătoarea secerișului în Valahia moravă), în *Slovansky sborník* 1885, 334.

— Něco z duchovního života mor. Valachů (Ceva din viața intelectuală a Valahilor moravi), în *Světlozor* 1888, 211.

— Iména osobní (prijmeni na mor. Valachů (Nume de persoane (de familie) în Valahia moravă), în revista *Valašské hlasy* n. 22.

— Doba vánoční na mor. Valašsku (Vremea de Crăciun în Valahia moravă), în *Časopis Matice Moravské* 1891, 224.

— Z pověr lidu valašského (Din superstițiunile poporului valah), în *Časopis musea v Olomouci*, 1891.

— Pohřební slavnosti na Valašsku (Solemnități de înmormintare în Valahia), în *Vesna*, 1893.

— Obrázky folkloristické z mor. Valašska (Schیțe folcloristice din Valahia moravă), în *Časopis musea olomúckého*.

— are și alte schیțe în *Časopis Matice Moravské*, în *Obzor brněnsky*, în *Opavsky týdeník*, în *Květy mládeže*, etc. cu title: Superstițiuni, cîntece, prognostice de vreme, proverbe, zicători, etc. Despre chindisituri valahe, despre sălășluirea oilor. etc. În dicționarul boem al lui Kott a trimis peste 5000 cuvinte și locuțiuni morave, dintre cari cel puțin jumătate sînt valahe.

— În dicționarul de conversațiune al lui Ott a scris despre lucrurile valahe.

Válek Jos. Valašské písně „o dozatěj“ ze Vsacka na Mo-

ravě (Cîntece valahe la serbarea secerișului în Vsaľco în Moravia) în *Cesky lid*, 1895, 15.

— Valašsko na Národopisné vystavě českoslovanské v Praze 1895 (Valahia în expozițiunea etnografică cehoslavă din Praga 1895), în *Svetozor*, 1895.

Vitásek I. R. Rikani při hodování svatebním z Trojanovic u Frenštátu (Orații la ospețele de nuntă din Trojanovice lângă Frenstat), în *Casopis musea olomúckého*, 1895.

Vizoly. Sprichwörter der rumänischen Volkes. Pancsova, 1883.

Vulpian D. Poesia populară pusă în muzică. Buc. 1886.

Weigand Gustav. Die Aromunen, ethnographisch-philologisch-historische Untersuchungen über das Volk der sogenannten Makedo-Romanen oder Zinzaren. Zweiter Band : Volkslitteratur der Aromunen. Leipzig, 1894.

Wislocki (Dr. Heinrich von) : Aus dem Leben der Siebenbürger Rumänen. Hamburg, 1889.

X. X. X. Guguțel, fiul vicleanului Meșter-Perdaf. Galați (?)

Zanne J. A. Proverbele românilor din România, Basarabia, Bucovina, Ungaria, Istria și Macedonia. Proverbe, zicături, povățuirii, cuvinte adevărate, asemănări, idiotisme și cimilituri, cu un glosar româno-frances. vol. I. Buc. 1895.

În alcătuirea acestei părți a *bibliografiei folklorului român*, am avut cel mai mare ajutor de la savantul profesor de la Universitatea din Praga, Dr. *Ioan Urban Iarnik*, bine cunoscut prin lucrările sale asupra limbii și a literaturii românești. D. Iarnik a bine-voit să-mi comunice toată bibliografia folklorului valahilor din Moravia, acei români slavizați, care locuiesc astăzi în una din provinciile

Moraviei, numită *Valasca* ¹⁾. — Irecum se vede, această parte a bibliografiei cuprinde şi cea ce s-a publicat, prin felurite reviste din Moravia şi Boemia, asupra valahilor din Moravia, aşa că bibliografia folklorului lor este completă.

Terminând această primă parte a încercării de faţă, aduc sincere mulţumiri D-lui Iarnik pentru nepreţuitul ajutor ce a bine-voit a-mi da. ²⁾

Artur Gorovei

1) A se vedea şi studiul D-lui T. T. Burada: O călătorie la Rominii din Moravia, publicat în Arhiva din Iaşi, an. V, 1894.

2) Din pricină că în tipografia unde tipărim Revista, lipseau unele caractere speciale alfabetului cel, am fost nevoiţi să ne servim de caractere obişnuite în tipografie. Cititorii care cunoaştea limba cea, vor corecta singuri neajunsurile.

Romii în cantecele populare bulgăreşti

I. Rada Valaha 1)

Frumoaso Rado Valaho !
 Trec Tatarii prin sat ;
 intregul sat ese
 să privească pe negrii Tatarii.
 Şi alba Radă ese
 să privească pe negrii Tatarii.
 Trecură paşnic cu toţii ;
 dar un proelet de Tătărel,
 nu trece paşnic,
 ei intirzie jucindu-se cu calul
 şi ripeşte pe Rada Valaha.
 Iar biata mamă a Radet
 mergea şi ea după ea
 şi alerga şi striga :
 —Rado, frumoasă fată,
 cind te-l duce
 în țara lătărească
 dacă o să ajungi boiarcă (bogată)
 să-mi trimeşti un buchet
 legat cu mătase albă,
 alb să port pentru tine.
 Dacă-o să ajungi săracă,
 să-mi trimeşti un buchet
 legat cu mătase neagră,
 negru să port pentru tine.

Cind s'a dus acolo
 în seraiul împărătesc
 însuşi împăratul a intimpinat-o,
 care i-a dat un măr de aur
 şi a grăit Radet :
 «Frumoaso Rado Valaho,

primeşte mărul de aur,
 bate în poartă de trei ori ;
 dacă poarta s'o deschide
 o să fii împărăteasă ;
 iar dacă poarta
 nu s'o deschide,
 o să fii roabă.»
 Rada Valaha ascultă
 şi primeşte mărul de aur :
 a ridicat mărul de aur
 şi nici n-a apucat să-l azvirle
 şi poarta s-a deschis
 Atunci împăratul bucuros
 rugă pe Rada Valaha
 să se urce în cerdac,
 şi-o poşi pe scaun.
 Ajuns-a pe urmă Rada împărăteasă
 şi după trei ani a născut un băel.
 Atunci a zis împăratului :
 «Împărate, stăpîne,
 eu am o mamă bătrină ;
 cind a fost să vii,
 mama mi-a spus
 că dacă o să fii roabă
 să o vestesc ea să mă jalească vie ;
 de-otă fi împărăteasă
 să-i trimet alb
 pentru mine să poarte.
 Iar împăratul i-a zis :
 «Frumoaso Rado Valaho
 de ce nu mi-ai spus
 că ai o mamă bătrină.

1). Bulgarul (poporul) numeşte pe românii valahi — vlaşi : țara românească : valahia — vlaşco ; zănesci li vlaşki ? — ştiți româneşte ? . În cantece populare țara românească e numită : vlaşcoto i bogdancoto zemla — pământul vlahesc şi bogdanesc.

ca de mai de mult
să te fi trimes la ea
să le arăt.
S-a pregătit un car de aur

și Rada Impărăteasa
s-a urcat în el
și s-a dus la măsă.

Din : *Bălgarski narodni pesni (cîntece populare bulgărești) Sofia 1891.*

Tradus de G. Mărculescu

Datul cu bobii.

Dacă vr'unei mueri i s-a întimplat să i să facă vr'un semn, să i să bolnăvească bărbatul, vr'un copil sau vr'un dobitoc din curte, și altele, aleargă la băbăreasa care o știe mai meșteră de dat cu bobii, care să-i spue din fir până în așa ce are să i se întimple, de ce boală suferă ea, bărbatul, copilul sau dobitocul ; de unde vine boala și paguba ; de nu cumva e de la vr'o dușmancă dat, ori *din sfinte*, ori *din Ele*, *din Rusaliu*, *bîntueli de zmeu*, de vrășmaș, poceli, etc. etc.

Băbăreasa ia un *taler*, un *cîrpător*, un *ciur*, ori o *masă*, pe pat, întinde 41 de boabe de porumb pe ele, cere un semn de la bolnav (d'o fi om, din briu, bete, cămașă, păr, etc. ; d'o fi dobitoc, păr) îl pune în bobii, și amestecîndu-l, îi dăscintă ast fel, *căscînd* adesa :

Voii patru-zăci și unu dă bobii,
Voii patru-zăci și unu dă frații¹⁾
Cum știți să 'ncolțiți
Să răsăriți
Lumea s'arăniți,
Așa să-m știți dă știrea (cutăruia) :
Dă s'o lecu,
Dă s-o tămădui

1) Boabele trebuie să fie toate după un porumb.

Să-m dați în frunte pă cinci
 Și la inimă trei bobii
 Și-n prag colac și bucurie
 Să știți bine că să lecuește;
 Dacă nu s-o tămădui,
 Nu s-o lecui,
 Să-m dați în frunte pă noauă
 Și la inimă un bob
 Și 'n prag să vă tâlăși
 Să știți bine că nu să lecuește,
 Cum bine știți,
 Așa să-m ghiciți.

Apoi face cruce de trei ori cu mina asupra bobilor, îi face trei dăspărțituri și lapadă cîte patru boabe din fiecare dăspărțitură, și restu de un bob, doi, trei sau patru îl pune la rînd făcînd un rînd de trei grămezi, coprinzînd fiecare grămadă de la 1—4 boabe; dăsparte restul în trei alte grămezi, până dă trei ori.

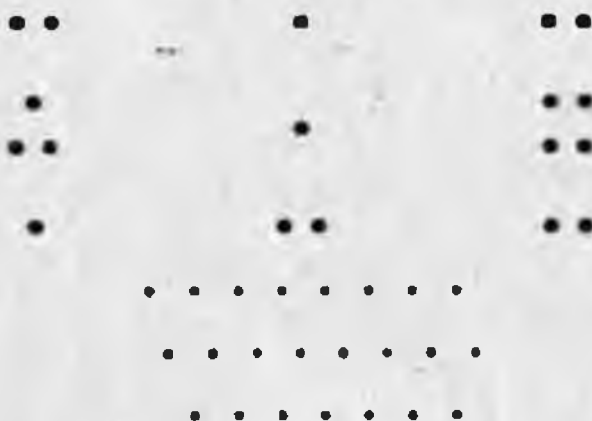
Iată un model dă bobii pă noauă :

Fruntea	• •	• •	• •
		• •	•
Inima și bucurii :	•	•	• •
	• •	• •	
Pragul :	•		• •
	• •	•	• •
Restul :		• • • • • • • •	
		• • • • • • • •	

Aici de și e speranță la inimă, fiind trei bobii, totu și boala e grea și anevoe de vindecat, fiind în frunte noauă bobii; „să să caute ca are un leac” zice baba. *Inima* sînt cele trei boabe din mijloc *Bucuria* sînt cele două și trei boabe din dreapta și stînga inimii. Cele din dreapta sînt bucurii bărbătești, cele din stînga femeiești. Pragul are multă zăbavă aici fiind patru bobii în dreapta, trebuie să trea-

că deci vreme multă până să să facă sănătos. Bucuriile femeşti is mai multe dă cit cele bărbăteşti. Are, deci, mai puţină nădejde popa de cit soţica, mama sau sora bolnavului.

Iată un alt model de bobî pă cincî :

Aici, de şi e inima furşită, de zăcere multă, poate, dar să scoală, căci bobii au dat bine, işind în frunte pă cincî. Popa văzîndu-l slab are multe bucurii, dar şi mama sau altă femeie are tot multă bucurie văzîndu-l că-i dă în dă-bine.

Cînd să dă cu bobii la partea femeieaccă, lucrurile din partea draptă pot fi şi ale soţului.

Cînd să dă cu bobii pentru venirea cuiva, bobii din prag arată zibava plină să vie ; boabele de la inimă arată cum vine : trist sau vesel.

Bobii pot eşi şi altfel de cit în cele două exemple de sus, fruntea însă nu poate fi de cit pe cincî şi pe noauă.

Cărturărese între sătence nu sînt de cit foarte rar cite-o Ńigancă.

Spunîndu-i formele boalei, băbărcasa poate ghici ce fel de boală are pacientul, şi-i descintă dîndu-i şi buruene, sau recomandîndu-i cite ceva de la spiţarie.

T. Bălăşel

Tradițiuni populare din Bucovina

IV. Prorocia despre Ștefan cel mare.

Se spune că într'o zi frumoasă de vară, Ștefan cel mare pe cînd era de tot tînăr, părăsi cetatea părințească din Suceava și merge călare către orașul Siret, ca să vadă stînila care se afla pe șesul *Horaița*, și fiind Ștefan trudit, se puse la odihnă sub umbra unui stejar. Din stejar eși o năluca (spirit) bătînd în palme și rîzînd în hohot; în acelaș timp se întunecase cerul, tuna și fulgera de-și era groază. Un trăsnet îngrozitor detună stejarul, și numai țanduri sări din trupina lui. Năluca însă nu era detunată, ea bătu iarăș în palme, rîzînd mai tare de cît înainte. Ștefan, apucă arcul și săgeata, ținti și un vaiet dureros fu semnul că a nimerit năluca. În locul ei se văzu numai o movilă mică de păcură.

Din depărtare veni către Ștefan un moșneag girbovit, cu părul alb ca zăpada și cu-o barbă plină la genunchi. „Dumnezeu să te binecuvinteze, fiitorule domnitor!” vorbi el și se răsămă pe toiagul său.

„Norocosule june! astăzi sînt o mie de ani de cînd sînt desjudecat să omor spiritul acest rău, care a sămănat numai ceartă și nevoie în omenime. Toată munca mea a fost pînă acuma de geaba și numai ție am să-ți mulțumesc că sunt deslegat de jurămîntul meu. Tu ai isprăvit astăzi mai mult decît eî într'o mie de ani. Ca mulțămire pentru faptul acesta, să moștenești toată țara asta mînoasă și nici o putere lumească să te poată învinge cîndva*.— Așa vorbi moșneagul și se făcu nevăzut.

V. Isvorul viindicator.

Nu departe de biserica *Sfînta treime* într'o vale din

rașul Siret, se afla mai înainte un isvor a cărui apă avea putere vindecătoare. Nu numai locuitorii numitului oraș, ci și multe mii de oameni veniau din împrejurime, ba chiar și din țări îndepărtate, ca să se vindece de ori-ce boală de ochi. În fie-care an se vindecau acolo foarte mulți orbi; mulți din ei vedeau acolo întâia dată lumina, după puține zile, dacă se spala cu apa isvorului vindecător. Cea mai mare putere avea însă apa aceasta numai la sărbătorii mari, de aceea era și orașul Siret cercetat în aceste zile de mai mulți bolnavi. Păcătuiind însă odinioară un junc, îndată după tămăduirea sa, în locul acela s-a ridicat îndată un vifor înfricoșat împreună cu un cutremur de pământ. După însăninare, nu s-a mai văzut isvorul; el a sacat pentru totdeauna, îngropînd și pe păcatosul junc în adîncul pământ.

ILIE VESLOVSKI

Sufletul ¹⁾

După credința poporului, omul e alcătuit din *trup* și *suflet*. Sufletul e principala parte a omului. Trupul, cît e viu, trebuie să muncească și să lucreze fapte bune, dacă vrea ca sufletul pe ceea lume să aibă un trai bun și fericit. În lumea cealaltă trupul nu merge, căci el se face lărnă și se duce iarăși în pământ, de unde-a fost luat. Sufletul însă nu pierе, căci e dăruit din duhul lui Dumnezeu, și nu moare nicî odată. El însă are a primi ori viață fericită, făgăduită celor ce vor lucra fapte bune, ori pedepsele iadului, dacă trupul a învins sufletul și a lucrat fapte rele, supuindu-se poftelor trupesti. Trupul e condus de suflet.

1). Credințele acestea sînt culese din mai multe sate din jud. Suceava: Spătărești, Bogdănoști și Broșteni.

El trebuie să poroncească trupului. Vine vremea, cite o dată, de poronceşte şi trupul sufletului. Cînd trupul incalecă sufletul, se făptuesc rele şi atunci sufletul, din pricină că n'a fost stăpin pe trup, va îndura pedepsele cele aspre şi straşnice ale iadului.

Pentru ca omul să aibă un suflet bun, trebuie deprins de mic a lucra fapte bune. Cînd sufletul nu-i deprins la fapte bune, trupul se dă la rele şi atunci el poronceşte sufletului.

Amar e ceasul pentru trup, cînd sufletul se desparte de el. Mare jale şi părere de rău, mare durere şi amar are omul în ceasul morţii! De aceea se strimbă unii oameni aşa urît cînd mor.

Sufletul în om locuieşte în inimă, în mijlocul ei. Acolo el are o căsuţă mică, frumoasă, ce nu o putem vede. El şede acolo, toată viaţa omului, şi cînd vine ceasul morţii, sufletul se sparie, esă din lădiţă, sub forma unui *abur albăstrui* şi după ce-şi ia rămas bun de la trup, pe care-l lasă în grija morţii, el şi cu ingerul păzitor, şi cu o droaie de draci în urmă, îşi ia cale spre drumul veşniciei, spre raiu, cînd omul — trupul — a lucrat cele bune; spre iad, cînd omul s'a ținut de rele.

Sufletul, în drumul său spre raiu, are de plătit *vămile văzduhului*: de aşteplat ducerea colacilor de botez şi de nuntă, dacă omul a fost însurat; are de trecut peste un riu de foc, lat ca de o prăjină, peste care e o punte îngustă cit o simcea de cuşit, ş. a. Adesa ori sufletul, în drumul său spre lumea veşniciei, e părăsit de ingerul păzitor din cauza răutăţilor ce trupul a lucrat pe pămînt, şi atunci el rămîne pe mina *necurăţilor*, care fac cu el ce vrea.

E un păcat din cele mai mari de a nu se a nu se plăti mortului *vămile văzduhului*, de a nu i se da colacii de botez şi de nuntă, şi de a nu-i se da, cînd moare, punşile de pinză la înmormîntare.— Cînd omul moare şi-l duce la groapă, i se dă pe drum de pomană bănuţi de 2 pa-

rare. Cu ei să plătesc *vămile văzduhului*, căci nu se știe dacă omul, trăind, și le-a plătit.

Dacă cel ce moare e cu stare, și urmașii îi dau de pomană și-i fac praznice, urgia lui D-zeu se mai stimpără și se iartă mortului multe păcate. La praznice și la panahizi vin de stați nevăzute și sufletele morților, care-și iaș iar calea spre ceea lume, după ce se gătește praznicul.

Sufletul așteaptă judecata cea mai de pe urmă, acolo unde i se rînduește de *Cel de sus*. — Atunci ele se vor întoarce iarăș pe pămînt și vor intra în trupurile lor, și se vor prezenta și la marea judecată a lumii întregi. — Trupurile vor fi în hainele cu care aș fost îmbrăcate, de-aceea nu e bine ca omul să fie îngropat cu haine urite și rele, ca la judecata de apoi să nu ridă lumea de el. — Atunci se va judeca fie care după faptele lui. Cei buni vor primi viața de veci, raiul, fericirea nesfirșită, iar cei ce-aș făcut rău, muncile iadului și focul nestins.

Sufletul se înfruptă din tot ce i se dă de pomană, căci i se ușurează muncile și durerile prin milostenia pentru cei necăjiți. Prin milostenie, *Cel de sus* se îndură și ușurează sufletele de muncă.

Sufletul se arată în vis urmașilor, arătîndu-le fericirea lor dacă în ceea lume o duc bine, greul și amarul în care trăesc, dacă în lume aș lucrat rele. — Sufletele copiilor ce mor în botez, se prefac în îngeri și servesc lui D-zeu lăudîndu-l în cîntări. — Sufletele celor buni, petrec în raiu în laude și cîntări lui D-zeu, în rugăciuni și viață luminoasă. Ele nu mai văd întuneric nici odată, ci tot soare frumos și frumusețe neînchipuite de mintea omenească. Sufletele păcătoșilor petrec în foc, în muncă, în durere, în amărăciuni; acolo veșnic e noapte și sînt chinuite de necuratul.

Animalele n'aș suflet ca omul. Ele nu vor învia la judecata cea mare, căci ele toate-s bune, neștiind cum să păcăluască.

Sufletele copiilor morți nebotezați, se prefac în *moroi*.

Sufletele strigoilor se string odată pe an, în spre sf. Andrei, fac sfat și apoi pornesc prin lume de fac rele. Numai mirosul usturoiului îi alungă de pe la case.

Sufletele necurate umblă noaptea, ca și necuratul, până la miezul nopții, și apoi pier ca fumul de vânt.

Sufletele sînt bune și rele. Sufletele bune îndeamnă pe om la bine, spre a ajutama pe alții cu fapta, de unde și zicala : „bun la suflet“, ori „e un suflet bun de om“, sau «are un suflet creștinesc» ; sufletele rele îndeamnă pe om la rău, de unde și zicerea : «îl rău la suflet».

Sufletul secimilește așa :

Am o căsuță
și 'n căsuță, am o porumbiță; (hulubiță)
dac' a sbura porumbița,
ce mi-î bună lădița ?

M. Lupescu

Formule de eliminare.

În No. trecut (pag. 199) am dat câteva formule de eliminare, între care și unul auzit în Focșani de la D-na Didina N. și în care s-a strecurat și o greșală de tipar. D-l G. Mărculescu, de loc din Focșani, și actualminte cu locuința în Rusciuc (Bulgaria), confirmă această formulă cu o oarecare îndreptare etimologică.

Iată forma sub care comunică D-sa acea formulă :

Ana mana
șodrogana
ș'o popiță
mărgăriță,
de unde focul te luară ?

De la moara pruncului
c'un cojoc
de motoc,
ca o pară stricătoare,
țanc. sală mare !

Tot D-nul Mărculescu îmi mai comunică și următoarele formule auzite de D-sa în Focșani :

Uni lichii, liști lichii,
fiși pana, Panaite,
lichiițaua, cucuveaua,
tal-tu bojoacele,
mă-ta buf !

Unii zic *cojoacele* în loc de *bojoacele*.

Alta :

Ūnea, donca,
trinca, panca,
cinca, rinca,
oghir, poghir,
șibilichiū, pichiū !

saū :

Unga, donga,
tringa, paŋga,
cinga, ringa,
onghir, ponghir,
șibilichiū, pichiū !

Artur Gorovei

Tradiții populare

CASA.

La început casa a fost făcută de Dracul. El nepricepindu-se cum să facă să intre lumină intrinsa, se apucă să care lumina cu un o-boroc. Dumnezeu, trecind pe acolo și văzîndu-l cum se năcăjește, s-a apucat și a făcut ferești la care a pus însă *c-uce* (cerceveaua). De atunci Dracul nu mai are treabă cu casa.

CARUL.

Tot Dracu lucrase un car in casă : il injghebase tot cum trebuie dar nu-l putea scoate afară din pricină că nu încăpea pe ușă. Vine D-zeu și cere să-l dea lui carul, că el l-a putea scoate afară. Dracul, prost, i-l dă. D-zeu il desface tot, il scoate afară, il întocmește iar, și pentru ca Dracul să nu se mai apropie de car, i-a pus *crucea* la proșap.

Stinca uriașă pe malul Bistriței.

In județul Neamț, pe malul Bistriței, nu departe de muntele Ceahlău, se află o stincă uriașă ce are aparența unui turn înalt.

Un plutaș din Dorna își istorisi că acea stincă e luată de Dracu din virful Ceahlăului, și o adusese acolo cu gând ca oprind cursul Bistriței, să izărască lumea. Când se dusese la Ceahlău să mai aducă încă o bucată de stincă, a cîntat cucoșii de ziuă și dracul a fugit.

Comunicate de S. Mihăilescu.

Plugușorul

Aho ! aho !
S-o pornit sf. vasile
intr'o sfintă joi
cu feciorii amindoi,
cu douăsprezece pluguri de boi.
Minați măi !
hăi ! hăi !

Ș'o pornit la mărul durat
unde-l bine de arat ;
ș'o arat cît o arat,
ș'o venit vremea de popas.
Și ș'o lasat sf. Vasile într'un cot
ș'o adormit de tot.
Cînd s'o trezit,

s-o trezit înspăimîntat,
s-o uitat unde's porumbii.
Porumbii umplușă cîmpii
ca lupii și urșii codrii;
Minați măi !
hăi ! hăi !

Ș'o alergat sf. Vasile la fecioru
Arjiului
in fundul pămîntului,
ș'o făcut o săgeată
de nouă meșteri lucrată
ș'o tras-o in sus
ș'o tras-o in jos
ș'o tras-o pentru un plug de porumbii.

Ş'o prins porumbii a se aduna cu friu de iarbă grasă,
 tot cite unu unu,
 doi cite doi,
 trei cite trei,
 patru cite patru,
 cinci cite cinci,
 şase cite şase,
 şapte cite şapte,
 opt cite opt,
 nouă cite nouă,
 zece cite zece,
 pină 'n doisprezece.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Slintul Vasile
 de părerea de bine
 o prins porumbii la răstee,
 ş'o arat cit o arat
 brazdă neagră o răsturnat
 şi prin brazde o samanat
 griu de vară
 cu năgară,
 să rasară
 pină'n sară,
 griu mărunţ
 cu arnăul
 o dat domnu, s'o făcut.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Ş'o mers sf. Vasile a casă,
 s'o bagat în grajdii
 ş'o cătat un cal graur
 cu tarniţă de aur
 cu tafturii de matasă

cu poteoava de argint
 ce prind bine la pământ.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Şi se ducea sf. Vasile
 la luna, la săptămîna
 ca să vadă griul de-î copt.
 Griul era copt
 răscopt
 în spic ca vrabia
 în pădure ca treslia.

Minaţi măi !
 hăi ! hăi !

Ş'o mers sf. Vasile acasă
 ş'o aratat griu la nevastă.
 —Măi nevastă ! ce să fac ?
 griul ni s-o scuturat.
 ş'o mers la a noaua camară
 ş'o luat bani la buzunari,
 şi s'o dus în tirgurele
 ş'o cumparat săcerele
 cu mănuchi de viorele
 şi cu zimţi de floricele.
 Şi s'o strins nepoţi şi nepoţele
 cu copile frumuşele
 şi neveste ochişele ;
 care era mai hărnicuţă
 cu stînga trăgea,
 cu dreapta polog făcea :
 dintr'un spic
 scotea un merlic,
 dintr'un snop
 un oboroc

Minați măi !
hăi, hăi !

Ș'o făcut sf. Vasile
o arie in malul Prutului
in jeriștea vintului
la îndămina voinicului !
Minați măi !
hăi, hăi !

Ș'o strins sf. Vasile 99 de epe
sirepe
carî cu copitele trecera,
cu nările vintura
cu urechele in saci turna.
Minați măi !
hăi, hăi !

Și o incareat sf. Vasile
nouăzeci și nouă de cară
ș'o pornit la moara lui Ivan
unde-o măcinat ș'amu un an ;
dar curva de moară
cînd o văzut alitea cară,
puse coada pe spinare
ș'apucă la lunca mare,
și păștea frunză de căpșună
să mă credeți oament bun
că nu-l minciună.
Minați măi !
hăi ! hăi !

Dar murariul meșter bun,
așa de meșter era,
hătu-i scafa mini-sa,
șădea in fundu morei

cu liuleașa 'n dinți,
cu ochii stecliți,
cu dinții ca grebla,
cu ochii ca stecla,
și tot o striga :
«na na nu și nanana» !
Moara sta și se uita :
ș'o luat-o de codiță
ș'o trintit-o 'n prepeliță,
ș'o luat-o de dălog
și o dat-o iar la loc.
Ș'o turnat in coș un tabuloc
de griu mărunt de cel roș ;
din coș griul o căzut in telcă,
din telcă in covată
curgea făină curată,
și nu făină de griu curgea :
șci aur și margarentari
ca in curțile dumnilor voastre
boeri mari

Minați măi !
hăi, hăi !

Și o dat sf. Vasile la jupăneasa
din casă
să cearnă de un colăcel,
printr'o sită deasă
de matasă
pentru cuconașii din casă ;
și să cearnă și un colăcel
printr'o sită rară
de năgară
pentru iști plugari de-afară
Minați măi !
hăi ! hăi !

Ș-o bătut în sită și 'n covată
de-o cernut făina toată,
ș'o făcut un colăcel îndată
mindru și frumos
cum îi fața lui Hristos.
ș'o rupt colacu în două,
de ne-o dat și nouă :
l-o rupt în trei
de-o dat și la copil ;
și l-o rupt în patru
ș'o dat și celui de pe vatră,
ca să nu șadă cu buzele umflate
și cu picioarele încirigate.

Minați măi !

hăi ! hăi !

Noi de urat am mai ura,
da ne-om ruga
să ne dați un bănișor
să ne cumpărăm un bicișor
să'ndemnăm boii la plugușor
să meargă mai iutișor,
că ne-a prinde miază-zi
ori mlază-noapte,
și ni-or încolți
și noi mai rău om păți.

Minați măi !

hăi ! hăi !

Și de urat tot am mai ura :
și ne-om ruga
să ne dați o părăluță

să cumpărăm o mântăluță
că este unu cu un ilic
și mi-l ia dracu de frig :
și mai este unu c'o opincă de porc
și tot de tot să-l țipe în foc.

Minați măi !

hăi ! hăi !

Și de urat tot am mai ura :
da am auzit că este pe-aici o babă
fermecătoare
și o haită mușcătoare,
și ne temem că haita ne-a mușca,
și baba ne-a fermeca
de nu ne-om putea insura.
Da baba om lua-o de-un picior
ș'am svirli-o într'un pîrâu
să nu mai facă plugarilor rău.

Minați măi !

hăi ! hăi !

Cînd om mai veni la anul
să ve găsim mindri ca banul,
și înfloriți
ca merit
ca perit
la mijlocul verii,

ca vara varată,
ca toamna cea bogată
de toate îndestulată.

Aho !

Cules de M. Lupescu
din Crucea (Broșteni)

TABLA DE MATERII

Bălășel T. *Legende populare*: Creațiunea 25, Munții 26, Furcile pământului 27, Pietrile, Omul 28, Felurile de oameni 30, Muerea 31, Sfeti Spiridon și Muerea 33, Cum s-a iscat curvia, Credințe despre țigani 34, legenda turcilor 73, legenda dracilor 76, Antihirsu 97, Cutremurele de pământ, Pământul 99, Apa 101, Potopul lui Noe 105. Facerea lupu'ul 190, Dumnezeu și Matusa 191. legenda lemnelor 192, *Datul cu Bobii*, 232. *Cîntece*: Ilincuța 211, Teodor Dobrogeanu 212.

Bordianu I. Conăcărie, 40.

Cindea I. Strigoii, 133.

Constantinescu I. N. Superstiții: 44, 120.

Filipovici V. Descîntec de deochi, 195.

Gherghinescu C. Superstiții, 119.

Ghibănescu Gh. Cîntece, 61.

Goilav Gr. Călare pe prăjină 66, 67, De adus pe ibovnic, 68.

Gorovei Artur. O samă de cuvinte: 15, 69, 82; Elementul popular în literatura cultă, 161; Descîntece pentru judecată. 177, Interjecții, 188, Formule de elimenare: 197, 239, Bibliografia Folklorului român 206, 217.

Herescu P. Superstiții 49, *Descîntece*: de mușcătură de șerpe, de deochi 118, de spăriet de gilci 119.

Ionescu T. C. Cîntece: 59, 129.

Lupescu M. *Medicina populară*: Plescaita, Sopirlaita. Pinctătoră 12, Tusa 13, Jigul, Durerea de cap 14, Chelbea, Săgetatura 174, Scintitura, Rapănul 175, Struna, De inimă, opăritura 176. Coriul 177. *Medicina veterinară populară*: Armurarul, Ariciu, Broasca 145, Brîncea, Curduc 146, Galbaza, De singe 147, Viermi 148, Sahnă, Zimbri 202,

De splină, Holera găinelor, Ranele găinelor 203, De nevăstuică, Cobeia 204, Turba 205. *Nueluță huță-mă* 9.2 *Vulpea și Lupul* 112. *Moartea* 113. *Cîntecul lui Istrail* 117. Bobii 126. De ce mîineă cînele și mița iarbă, și de ce ese șerpele în drum, 151. Sturzul și cioara, 185. Rugăciuni 192. Datine săptămînale 199. *Cîntece*: 19, 62, 153. *Sufletul*, 236. *Plugușorul*, 241.

Marinescu R. Superstiții 47. *Tradiții*: Preminte Solomon și plugul de aur, Cînd se tăia oamenii cei bătrîni 110. Balaurul din Țiclău, De cînd o pustiit Moldova limbile păgîne 111.

Mărculescu G. Rada valaha 231.

Mihăilescu S. Hora 107, Strigăte în joc 123, Glume 135, Obiceiuri la sf. Vasile 178. *Tradiții populare*: Casa, Carul, Stîncă urieșă 241.

Moisilu I. Strigături din Ardeal, 50.

Patriciu E. Superstiții 148.

Pienescu V. Cîntece 58.

Popescu Gh. Picală și Tindală (poveste) 129.

Popescu S. Descîntec de aplecate 197.—Hoța'n loța 198.

Spirlea Nichita Omul fără noroc 56, Doine din Transilvania 57.

Șerbănescu C. *Descîntece*: De spurcat 196, De lubă cu dalac 57.

Ștefănescu Dobre Cîntece 64, Cochi moșului (basm) 95. *Descîntece*: De abubă 193, Din blide, de junghiu 194, De deochi 195.

Teodorescu C. Cîntece 20, 58, Leac contra frigurilor 116.

Teodorescu I. Cosmogonia Poporului 1. *Descîntece*: Di potel 136, di turbii 138, di nejit, di măriu, di obrintit 139, di 'ncuiet, di șopîrlași 140, di rihni 141, di giunghiu, di mani 144. *O samă de cuvinte*: 15, 69, 82.

Vasilie N. Trei frați (poveste) 23.

Veslovschi Ilie *Tradiții populare din Bucovina*: Dragoșanca 171, Altariul și flutina pentru sacrificiul tartare 172. Fundarea orașului Siret 173, Prorocia despre Ștefan cel mare, Isvorul vindicător 235.